

*Комунальний заклад вищої освіти
“Рівненська медична академія”
Рівненської обласної ради*

*Рівненський обласний інститут
післядипломної педагогічної освіти*

*Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка*

ТРАЄКТОРІЯ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

**Збірник матеріалів
з досвіду роботи педагогів та тез доповідей
Освітнього навчально-методичного форуму
«Фахівець XXI століття:
дослідження та освітні інновації в умовах
воєнного стану в Україні»
(м. Рівне, 30-31 січня 2024 року)**

ЗМІСТ

1.	Апончук Л.В. Перспективи застосування штучного інтелекту в медицині в умовах воєнного часу	7
2.	Бухальська С.Є. Компетентнісний підхід до вивчення природничих дисциплін у закладах медичної (фармацевтичної) освіти	11
3.	Бордюк М.А., Шевчук Т.М., Болтенко Н.Є. Біофізика як елемент фахової підготовки медичного працівника	17
4.	Бордюк М.А., Шевчук Т.М., Бордюк В.М. Контекстне навчання студентів-медиків при вивченні біофізики	20
5.	Василевич І.М. Оптимізація комунікації між учасниками освітнього процесу під час дистанційного навчання	27
6.	Вронська В.М. Група особистісного зростання медичних сестер дошкільних навчальних закладів, як інноваційна форма роботи	34
7.	Гвоздецька Г.С., Дуб Н.Є., Жукуляк О.М. Напрямки покращення практичної підготовки із дисципліни “медсестринство в акушерстві” в умовах воєнного стану	52
8.	Гвоздецька Г.С., Дуб Н.Є., Жукуляк О.М., Глов'як В.Г. Педагогічні підходи до покращення засвоєння студентами практичних навичок акушерсько-педіатричного профілю	57
9.	Герасименко Л.Б. Структура освітнього процесу на засадах інтегративного підходу у системі професійної підготовки студентів-медиків (із досвіду педагогічної діяльності)	64
10.	Глущенко М.Я. Змішане навчання: сутність і переваги освітньої інновації у сучасних українських реаліях	71
11.	Голобош Г.В., Онищук Т.Д. Використання нетрадиційних задач -есе на заняттях з хімічних дисциплін – одна з педагогічних умов розвитку критичного мислення здобувачів освіти галузі знань «охорона здоров'я»	76
12.	Гуревич О.Г. Використання сучасних методів в організації самостійної роботи студентів медичних закладів	80
13.	Демянчук М.Р., Демянчук Т.М. Впровадження тестового контролю знань з використанням інноваційних технологій при професійній підготовці фахівців лікувальної справи: вимога часу	87
14.	Зубілевич М.І., Зубілевич А.В. Шляхи іншомовної професійної підготовки сучасного фахівця у просторі інформаційно-комунікаційних технологій	96
15.	Каськів М.В. Використання мультимедійних технологій при проведенні лабораторних практикумів з курсу “Анатомія людини та гістологія” на заняттях в КЗВО “Рівненська медична академія”	102
16.	Кислюк Ж.М. Принципи розвитку соціальної зрілості студентів медичного коледжу	110
17.	Кисорець Л.І. Самовдосконалення сучасного педагогічного працівника як фактор професійного розвитку	114
18.	Кузіна В.В., Голік Н.В., Фоменко Ю.В. Взаємини «викладач-здобувач освіти» та ефективність навчального процесу в умовах онлайн-навчання	118

ВЗАЄМИНИ «ВИКЛАДАЧ — ЗДОБУВАЧ ОСВІТИ» ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ ОНЛАЙН-НАВЧАННЯ

Кузіна Вікторія Вадимівна

Харківський національний медичний університет,
кандидат медичних наук, доцент,
доцент кафедри стоматології
дитячого віку та імплантології

Харків, Україна

ORCID ID: 0000-0002-2296-6469

Голік Наталія Володимирівна

Харківський національний медичний університет,
асистент кафедри стоматології
дитячого віку та імплантології

Харків, Україна

ORCID ID: 0009-0006-3699-2023

Фоменко Юлія Володимирівна

Харківський національний медичний університет,
кандидат медичних наук, доцент,
доцент кафедри стоматології
дитячого віку та імплантології

Харків, Україна

ORCID ID: 0009-0002-0048-8790

***Анотація.** В даній статті відзначається, що навчання у он-лайн форматі виходить на провідний рівень з його майже практично необмеженими можливостями вибору місця та часу занять, темпу вивчення матеріалу курсу при відносній економічності. Іноді подібний тип освіти стає чи не єдиною можливістю отримати нові знання та навички підвищити чи радикально змінити свою кваліфікацію. Таким чином, методики дистанційної форми навчання потребують подальшого удосконалення з урахуванням конкретних особливостей для опанування кожної спеціальності*

окремо. І хоча медичні спеціальності потребують практичного засвоєння навичок, але теоретична підготовка студентів є не менш важливою для формування клінічного мислення молодих лікарів. І її досить впевнено можна проводити у дистанційному форматі. Розробка нових методологічних підходів для дистанційної освіти не є завершеною.

Ключові слова: дистанційне навчання, клінічне мислення, методики.

Останні роки, що були пов'язані з пандемією Covid-19 та початком повномасштабної війни в Україні сприяли тому, що дистанційний спосіб життя став вимушено типовим для багатьох людей. Не оминув процес змін і сферу освіти.

Все більш послідовників знаходить навчання у форматі он-лайн з його майже практично необмеженими можливостями вибору місця та часу занять, темпу опанування матеріалу курсу при відносній економічності. Іноді подібний тип освіти стає чи не єдиною можливим варіантом отримати нові знання та навички підвищити чи радикально змінити свою кваліфікацію.

Людство має напрацьований роками досвід необхідності значних психологічних, часових, емоційних та навіть фізичних витрат для набуття будь-якої спеціальності або професії.

Однак через різні причини, в тому числі і через поширену необхідність проводити навчання у змішаному чи он-лайн форматі, не кожен студент готовий адаптуватися до подібних навантажень.

З огляду на тимчасові та довгострокові disabilities тих, хто навчається, і тих, хто навчає, залишається актуальною необхідність аналізувати особливості он-лайн навчального процесу із використанням сучасних технологій.

На основі анонімного анкетування викладачів і студентів 4-го і 5-го курсів, проведеного впродовж останніх 4 років, нами було виокремлено чинники, що впливали на характер онлайн-взаємовідносин "викладач-студент".

Серед них - недостатня особиста участь кожної зі сторін під час навчального процесу; дефіцит вербального викладу матеріалу викладачем за

рахунок пропонованих відеодемонстрацій, відсутність гнучкого реагування на запитання студентів у манері живого діалогу з одного боку, стислі й односкладові відповіді студентів, які без зайвих зусиль мають продемонструвати свою готовність до заняття, - з іншого. Спроба, іноді двостороння, мінімізувати час спілкування за рахунок анонсування технічних проблем і помилок. Також слід вказати на інколи присутню значну різницю в часі у викладача та здобувачів освіти, що знаходяться за кордоном.

Цілком слушно, і в цьому можливо використати штучний інтелект, приділити увагу і іншим, не менш значущим факторам, таким як: тривалості заняття загалом, диференціювання тривалості присутності кожного з учасників конференції Zoom або Google Meet, частоті та тривалості голосових повідомлень кожного запрошеного на зазначену подію. Завдяки подібному засобу можливо також проаналізувати кількості студентів, які користувалися навчальними платформами типу Moodle, провести калькуляцію часу перебування на даній платформі та використання рекомендованих у курсі носіїв інформації: електронних підручників, фільмів тощо.

Рутинні завдання, які з істотною економією часу та інших ресурсів, міг би розв'язувати для викладачів і студентів штучний інтелект, - це розрахунок оптимального часу початку занять для представників різних часових поясів і формату інтернет-конференцій залежно від якості інтернет-з'єднання для представників різних країн, розробка індивідуального графіка відпрацювань із врахуванням зайнятості сторін та подібні.

Аналіз цих даних дасть змогу оптимізувати процес оцінювання студентів. Та дозволить подолати певні труднощі у відповіді на досить поширене питання:

"А чому в мене "3", а не "5"?" Замість чемної фрази про те, що сьогодні студент був непереконаливий, він отримає незалежну, інтелектуально опрацьовану, підтверджену незаперечними фактами, відповідь. Яка, сподіваємося, буде сприяти корегуванню припущених помилок у процесі навчання.

Висновки. Таким чином, методики дистанційної форми навчання потребують подальшого удосконалення з урахуванням конкретних особливостей для опанування кожної спеціальності окремо. І хоча медичні спеціальності потребують практичного засвоєння навичок, але теоретична підготовка студентів є не менш важливою для формування клінічного мислення молодих лікарів. І її досить впевнено можна проводити у дистанційному форматі. Розробка нових методологічних підходів для дистанційної освіти не є завершеною. Так як, впроваджена зовсім недавно для наших студентів. І в цьому питанні є багато напрямків які потребують подальшого розвитку і вдосконалення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Критерії якості дистанційної освіти. Режим доступу:
<http://www.osvita.org.ua/distance/articles/12/>)
2. Мирутенко Л. Система оцінки якості дистанційної освіти в Україні: основні проблеми і задачі / Л. Мирутенко// Системи обробки інформації, 2016, вип. 3 (140). – С. 260-263.
3. Juszczak S. Wybrane aspekty konstruktywistyczne i kognitywistyczne edukacji na odległość// Kognitywistyka i Media w Edukacji, 2006. – Nr 1 (2).